

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.135/2023/10. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2024. február 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta majd 2024. február 20. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2023. október 31. napján kihirdetett 16.B.40/2023/11. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A Székesfehérvári Törvényszéken Bj.183/2023/1. tételszám alatt nyilvántartott 1 db kés elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzi. A bűnjel lefoglalását megszünteti és sértett1 sértett részére kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a rendelkező részben írt ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk.160. § (1) bekezdés]. Ezért őt a bíróság mint visszaesőt 5 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az elkövetés eszközül használt kést elkobozta. Rendelkezett még további bűnjelekről és a bűnügyi költségről is.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést. Az ügyész jogorvoslati nyilatkozatában kizárólag az elkobzásra vonatkozó rendelkezést támadta.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.336/2023/1-I. számú átiratában az enyhítésért bejelentett fellebbezéseket megalapozatlannak tartotta, míg az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, azok büntetés kiszabása körében értékelhető nyomatékát kellő alapossággal megjelölte. A jelen ügyben feltártak és a védelem által hivatkozottak között a Btk. 82. § (1) bekezdésének alkalmazását lehetővé tevő enyhítő körülmény nem került feltárára, ezért a kiszabott büntetés mérséklése aránytalanul enyhe büntetést eredményezne.

[4] Rámutatott, hogy az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezései közül a Székesfehérvári Törvényszék bűnjelkezelője által Bj.183/2023. szám alatt kezelt és 1. tételszám alatt nyilvántartott 1 db kés elkobzására vonatkozó nem törvényes. A Btk. 72. § (1) bekezdésére hivatkozott a törvényszék, amikor az elkövetés eszközeként lefoglalt kés elkobzásáról rendelkezett annak rögzítése mellett, hogy

annak nem vitatottan a sértett a tulajdonosa. A vérrel szennyezettség önmagában azonban nem elegendő a Btk. 72. § (3) bekezdésében írt, mérlegelést nem tűrő rendelkezés alkalmazásának mellőzésére. A főügyészség indítványozta, hogy a Be. 599. § (1) bekezdése alapján az ítélőtábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálja el, az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatva a kés lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntesse meg és azt a Be. 321. § (1) bekezdése alapján a tulajdonosnak rendelje kiadni, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[5] A védő írásban benyújtott fellebbezésének indokolása szerint a feltárt és rögzített enyhítő körülmények mellett – beismerő vallomás, őszinte megbánás, családosi állapot, kísérleti szak – immár az időmúlás tényét is nagyobb nyomatékkal indokolt figyelembe venni.

[6] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban foglalt indítványát. Fenntartotta, hogy az elsőfokon kiszabott büntetés arányos, az elkobzásra a törvény ellenére került sor.

[7] A nyilvános ülésen védő is fenntartotta a fellebbezésének indokolását. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság nem kellően értékelte a vádlott javára az enyhítő körülményeket, így lehetőség van további enyhítésre.

[8] A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy cselekményét megbánta, pszichés állapota miatt elsősorban kezelésre lenne szüksége, a cselekményre ezért került sor, mert bár általában nem szokott italozni, ekkor azonban nyugtatóra fogyasztott alkoholt. Hangsúlyozta, hogy cselekményét megbánta. A sértettől és a cselekmény észlelőitől is bocsánatot kér.

[9] A bejelentett fellebbezés tartalmára és Be. 580. § (2) bekezdésében rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítélőtábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen az enyhítésre irányuló fellebbezést megalapozatlannak ítélte.

[10] A Be. 590. § (3) bekezdése értelmében – a korlátozott felülbírálat keretében - az ítélőtábla vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat. Az (5) bekezdés szerint a másodfokú bíróság emellett vizsgálta a cselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[11] A vádlott személyi körülményei kiegészítésre szorulnak annyiban, hogy időközben a vádlottal szemben a Székesfehérvári Járásbíróságon 10.B.497/2023. szám alatt testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt újabb büntetőeljárás van folyamatban, melyben 2024. február 7 napjáig letartóztatásban volt. Ekkor a járásbíróság a vádlott bűnügyi felügyeletét rendelte el. A vádlott azonban továbbra is fogvatartásban maradt, ugyanis – mint arra az elsőfokú ítélet is utalt – a pénzbüntetésre átváltoztatott szabadságvesztést vették foganatba vele szemben.

[12] Az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, így olyan szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, az ügyben nem volt megállapítható, ezért az elsőfokú bíróság ítélete érdemben felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

[13] A törvényszék helyesen minősítette a cselekményt és az ide vonatkozó jogi indokolása is helytálló, azonban az kiegészítésre szorul annyiban, hogy az emberölésre irányuló szándékot a vádlott kijelentése és a támadott testtájék támasztja alá. A cselekmény kísérleti szakaszában maradását pedig a sértett aktív védekezése, illetve segítségére siető tanú magatartása biztosította.

[14] A büntetéskiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. Az ítéltábla az elsőfokon feltárt enyhítő körülmények sorából az időmúlást - helyesen az eljárás elhúzódását - mellőzi. Az eljárás elhúzódása, vagyis az elkövetéstől a felelősségre vonásig eltelt idő csak abban az esetben értékelhető, ha az az elévülési idő közelében van, illetőleg kirívóan hosszú időt ölel fel. Ez azonban a jelen esetben nem állapítható meg, mivel az elkövetéstől az elsőfokú eljárásig nagyjából másfél év telt el. A vádlott javára ugyanakkor a kísérlet - az eredmény lehetséges bekövetkeztének volta miatt - távoliként értékelhető. További súlyosító körülmény a vádlottnak az eljárás alatti kifogásolható életvezetése is.

[15] Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés a méltányos és eleget tett a büntetéskiszabási elveknek is.

[16] A törvényszék helytállóan mutatott rá, hogy a bűncselekmény büntetési tétele 5-15 évig terjedő szabadságvesztés. Tehát a büntetés kiszabása során a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján az irányadó középérték a 10 év. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a középértéktől történő eltérés indokolt volt és tetтарыos büntetést alkalmazott a vádlottal szemben, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A törvényi minimumban megállapított szabadságvesztés büntetés tartama az enyhítő körülmények teljes körű figyelembe vételével került meghatározásra, és nem állapítható meg olyan további méltányolható körülmény, amely a visszaesőnek minősülő vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazását indokolná, vagyis azt, hogy a bíróság eltérjen a Btk. Különös részi büntetési tételétől.

[17] A Be. 583. § (1) bekezdés b) pontja alapján bejelentett ügyészi fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdésére figyelemmel vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. Az ügyészség helyes jogi álláspontot foglalt el a bűncselekmény eszközéül szolgáló értékkel bíró eszköz (kés) tekintetében, indítványával a másodfokú bíróság szintén egyetértett, így a lefoglalt elkövetési eszközről a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[18] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés értelmében helybenhagyta.

Győr, 2024. február 20.

Dr. Péntek László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit s.k.
előadó bíró

dr. Széplaki László s.k.
bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 2023. október 31. napján kihirdetett 16.B. 40/2023/11. szám alatti ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatással 2024. február 20. napján jogerős.

dr. Péntek László s.k.
a tanács elnöke